
VARIACIÓNS DA HISTORIA

XOVES 4 XUÑO 2026

Auditorio de Galicia, 20.30 h

REAL FILHARMONÍA DE GALICIA

Baldur Brönnimann, director

Santiago Cañón-Valencia, violonchelo

CONVERSANDO CON...

Baldur Brönnimann, Santiago Cañón-Valencia

e Octavi Rumbau

Sala Mozart, 19.45 h

HISTORIAS

REAL
FILHARMONÍA
DE GALICIA

2025/26
30 ANIVERSARIO

AUDITORIO DE GALICIA

PROGRAMA

I.

OCTAVI RUMBAU (1980)

I love sounds just as they are*

ALBERTO EVARISTO GINASTERA (1916-1983)

Variacións concertantes

Tema per Violoncello ed Arpa

Interludio per Corde

Variatione giocosa per Flauto

Variatione in modo di Scherzo per Clarinetto

Variatione drammatica per Viola

Variatione canonica per Oboe e Fagotto

Variatione ritmica per Trombe e Trombone

Variatione in modo di Moto perpetuo per Violino

Variatione pastorale per Corno

Interludio per Fiati

Represa dal Tema per Contrabasso

Variatione finale in modo di Rondo per Orchestra

II.

ANTONÍN DVOŘÁK (1841-1904)

Concerto para violonchelo e orquestra en Si menor,
Op. 104

Allegro

Adagio ma non troppo

Finale: Allegro moderato

*Encarga da RFG (Proxecto Cometas). Estrea

REAL FILHARMÓNIA DE GALICIA

A Real Filharmonía de Galicia, formada por cincuenta músicos, créase no ano 1996 en Santiago de Compostela, e ten a súa sede permanente no Auditorio de Galicia, na cidade de Santiago de Compostela. Baldur Brönnimann é, desde 2023, o seu director titular e artístico e César Ramos o seu director asistente durante o período 2026/2027. Coa orquestra colaboran os máis destacados directores, cantantes e instrumentistas de todo o mundo.

A RFG está comprometida en achegar a música clásica a todo o territorio galego, aos públicos máis novos e destaca, ademais, o seu compromiso co patrimonio musical galego. Xestionada polo Consorcio de Santiago, a RFG está financiada pola Administración Xeral do Estado, a Xunta de Galicia e o Concello de Santiago.

VIOLÍNS I

James Dahlgren, concertino
Adriana Winkler, axuda de concertino
Anca Smeu **
Yulia Petrushevskaya
Daniel Kordubaylo
Elena Rodríguez ***
Ilya Fisher
Catarina Barbosa ***
Leticia Herranz
Ildiko Oltai
Anna Alexandrova
Victoria Jurov

VIOLÍNS II

Grigori Nedobora *
Nikolay Velikov **
Kiyoko Ohashi
Gyula Vadaszi
Enrique Roca
Lia Theotónio ***
Elina Viksne
Marie Cooper ***
Irina Gruía
Samira Ajkic
Michal Ryczel

VIOLAS

Natalia Madison *
Ionela Ciobotaru **
Timur Sadykov
Immaculada Muedra ***

Anne Schlossmacher
Iriana Fernández
Josep Ruiz (R)

VIOLONCHELOS

Ferrán Barolet (R)*
Manuel Lorenzo **
Thomas Piel
Nicolás Concheiro ***
Carlos García
Nicolás Casamayor ***
Fabio Arias

CONTRABAIXOS

Carlos Méndez *
Alfonso Morán **
Amador Del Pozo

FRAUTAS

Laurent Blaiteau *
Carmen Ferreiro (R)
Carmen Bajo ***

ÓBOES

Christina Dominik **
Esther Viudez
Ana Lucía Pérez ***

CLARINETES

Beatriz López *
Vicente López **
Antonio Martín ***

FAGOTS

Juan Carlos Otero *
Manuel Veiga **

TROMPAS

Alfredo Varela *
Xabier Ramón **
Jordi Ortega *
Alberto López ***

TROMPETAS

Javier Simó *
Ramón Llátser **
André Coutinho ***

TIMBAL

José Vicente Faus *

PERCUSIÓN

Sergio Sanchís (R)

TROMBÓNS

Kiril Nesterov (R)
Rita Fernández (R)
José Manuel Padín (R)

TUBA

Ramón Castelao (R)

ARPA

Bleuenn Le Fric (R)

BALDUR BRÖNNIMANN

DIRECTOR

Baldur Brönnimann é un director de orquestra de gran flexibilidade e cunha visión aberta para a creación de programas e a práctica musical. Está profundamente comprometido en facer que a música clásica sexa relevante no século XXI e, con este obxectivo, traballa activamente como comisario de novas obras e como curador de festivais e ciclos. É director titular e artístico da Real Filharmonía de Galicia e da Escola de Altos Estudos Musicais, director do programa Contemporary-Conducting na Lucerne Festival Academy e cofundador do Between Mountains Festival en Suíza, unha celebración de 24 horas de música clásica, ambiental, electrónica e contemporánea, que se lanzou en xullo de 2025.

Dirixiu interpretacións de referencia de obras de compositores como Saariaho, Romitelli, Boulez, Vivier, Schnebel, Birtwistle e Zimmermann en festivais como Lucerne, Wien Modern, Darmstadt, Donaueschingen, Grafenegg, Mostly Mozart no Lincoln Center e nos BBC Proms. É tamén altamente valorado por compositores vivos como Chin, Lachenmann e Neuwirth.

Brönnimann actúa regularmente por toda Europa. Na tempada

25/26 destacan os seus debuts co Antwerp Symphony, Philharmonisches Orchester Freiburg e Musikkollegium Winterthur, así como o seu regreso á WDR Symphony, á Iceland Symphony e á Helsingborg Symphony.

No ámbito operístico, dirixiu *Le Grand Macabre* de Ligeti na English National Opera, na Komische Oper Berlin e no Teatro Colón de Bos Aires, tanto na produción de La Fura dels Baus como na de Barrie Kosky. Tamén levou á escena *The Death of Klinghoffer* de John Adams na English National Opera, *L'amour de loin* de Saariaho no Bergen Festival e na Ópera de Noruega, e *Index of Metals* de Romitelli con Barbara Hannigan no Theater an der Wien. No Teatro Colón tamén dirixiu *Erwartung* de Schoenberg, *Hagith* de Szymanowski, *The Little Match Girl* de Helmut Lachenmann co propio compositor como narrador, así como *Die Soldaten* de Zimmermann. Na tempada 25/26 regresou á English National Opera cunha nova produción de *Angel's Bone* de Du Yun.

En 2023 foi nomeado director titular e artístico da Real Filharmonía de Galicia e da Escola de Altos Estudos Musicais en Santiago de Compostela. O enfoque das súas tempadas céntrase no apoio a novos

músicos, compositores e directores, no fomento dunha interacción máis próxima coas comunidades locais e na creación de novos formatos de concerto destinados a atraer novos públicos.

Anteriormente foi director titular da Basel Sinfonietta (2016–2023), director titular da Orquestra Sinfónica do Porto Casa da Música (2014–2020), director artístico do BIT20 Ensemble, principal agrupación de música contemporánea de Noruega (2011–2015) e director musical da Orquestra Sinfónica Nacional de Colombia en Bogotá (2008–2012).

Nado en Suíza, Brönnimann formouse na City of Basel Music Academy e no Royal Northern College of Music en Manchester, onde posteriormente foi nomeado profesor visitante de dirección orquestral. Actualmente reside en Madrid.

SANTIAGO CAÑÓN-VALENCIA

VIOLONCHELO

O violonchelista colombiano Santiago Cañón-Valencia é un prolífico solista, compositor, comisario de encargas musicais, artista discográfico, pintor e fotógrafo, descrito como «tecnicamente impecable... totalmente inmerso na linguaxe dos compositores» (*The Strad*). En 2022 foi nomeado BBC New Generation Artist. Nado en Bogotá en 1995, Cañón-Valencia debutou como solista coa Orquesta Filharmónica de Bogotá aos seis anos, iniciando unha traxectoria que o converteu nun músico recoñecido como «un artista do que o son e a textura flúen con facilidade e autenticidade» (*The Whole Note*) e un «virtuoso dunha versatilidade e facilidade técnica extraordinarias» (*The Violin Channel*).

Na tempada 2025-2026, Cañón-Valencia afronta unha intensa axenda internacional con actuacións nos Estados Unidos, Europa e América Latina. Tras os seus concertos estivais no Brevard Music Center e coa Orquesta Filharmónica de Bogotá na súa Colombia natal, desenvolverá unha xira europea con recitais en España e Portugal, unha actuación coa Orquesta Filharmónica de Macedonia e a súa participación como membro do xurado do Budapest International Cello Competition. Nos Estados

Unidos actuará como solista coa Orquesta Sinfónica de San Francisco, a Orquesta Sinfónica de Kansas City, a Montgomery Symphony Orchestra, a Orquesta Sinfónica de Grand Rapids e Camerata Pacifica. Tamén ofrecerá recitais co pianista Victor Asuncion en Stanford e La Jolla, California. A súa actividade en América Latina inclúe actuacións coa Orquesta Sinfónica de Puerto Rico, así como a participación no Festival de Música de Morelia en México e no Festival Internacional de Música de Cartagena en Colombia.

Entre os numerosos recoñecementos de Cañón-Valencia destacan a Medalla de Prata e o Premio do Público no XVI Concurso Internacional Chaikovski de 2019; o Starker Foundation Award en 2018; o Terceiro Premio no Concurso Internacional Queen Elisabeth de 2017; e o Primeiro Premio no Concurso Internacional de Violonchelo Carlos Prieto e no Beijing International Music Competition, entre outros.

A súa carreira como solista levouno a actuar con orquestras de todo o mundo como a Orquesta Sinfónica da SWR, a Orquesta Sinfónica da BBC, a Filharmónica de Bruxelas, a Orquesta da Radio de Frankfurt, a Orquesta Filharmónica de San Petersburgo, a Orquesta Filharmónica de Seúl,

a Filharmónica de Belgrado, a Orquestra Sinfónica da Radio de Viena, a Orquestra Nacional da BBC de Gales, a Orquestra Sinfónica de Amberes, a Ulster Orchestra, a Orquestra Sinfónica de Galicia e a Orquestra Sinfónica de RTVE, ademais das principais orquestras da súa Colombia natal. Durante a tempada 2023-2024 debutou no Wigmore Hall de Londres como BBC Next Generation Artist xunto á pianista Naoko Sonoda. Tamén participou no Mostly Cello Festival de Corea do Sur e nas celebracións do centenario de Janos Starker en Seúl e Toquio. Nas últimas tempadas actuou en Norteamérica con formacións como a Orquestra Sinfónica de Phoenix e a Alabama Symphony Orchestra.

Apaixonado pola colaboración con compositores vivos, Cañón-Valencia interpretará a estrea mundial do *Concerto para violonchelo* de Amparo Angel no Festival de Morelia en México, así como a estrea nos Estados Unidos do *Concerto para violonchelo* de Tobias Picker coa Montgomery Symphony. Anteriormente estreou obras como o *Concerto para violonchelo Aurora* de Carlos Andrés Mejía no Pereira Music Fest de Colombia, *Rapsodia a los 4 Elementos* de Jorge Pinzón no Festival Internacional de Música de Cartagena e o concerto para violonchelo *Stringmaster* de Carlos Izcaray coa Alabama Symphony Orchestra. Tamén interpretou a estrea colombiana do *Concerto para violonchelo* núm. 2 de

Ginastera coa Orquestra Sinfónica Nacional de Colombia.

Como artista discográfico, Cañón-Valencia goza explorando obras coñecidas e descoñecidas, especialmente a través de novas encargas, arranxos e composicións propias. En 2024 publicou o seu primeiro sinxelo con Deutsche Grammophon, unha gravación de *Fratres* de Arvo Pärt xunto á pianista Naoko Sonoda, dentro da serie *Musical Moments*. A este lanzamento seguirán outros dous sinxelos, entre eles a súa propia composición titulada *Ouróboros*. O seu último álbum completo, *Ascenso*, publicado en novembro de 2022 por Sono Luminus, inclúe obras arranxadas e compostas por el mesmo, ademais de pezas encargadas e escritas para el por compositores colombianos contemporáneos. Entre as súas gravacións anteriores destacan *Solo*, o seu celebrado álbum de debut; un disco dedicado a Schubert e Beethoven xunto á pianista Andrea Lucchesini para o selo Egea; e un álbum de sonatas rusas para violonchelo e pezas populares do repertorio para violonchelo coa pianista Katherine Austin para o selo Atoll.

Os seus principais mestres foron Henryk Zarzycki en Colombia, James Tennant en Nova Zelandia, Andres Diaz nos Estados Unidos e Wolfgang Emanuel Schmidt na Kronberg Academy de Alemaña. Desde 2011 conta co apoio da bolsa Mayra e Edmundo Esquenazi da Fundación Salvi.

NOTAS AO PROGRAMA

VARIACIÓNS DA HISTORIA

A tempada chega ao seu fin e a orquestra ponlle o ramo co concerto titulado *Variacións da historia* no que escoitaremos obras de Octavi Rumbau, Alberto Ginastera e Antonín Dvořák.

En primeiro lugar assistiremos á estrea absoluta da última peza da serie «Cometas» impulsada pola orquestra e da autoría de Octavi Rumbau (1980) cuxo título é *I love sounds just as they are*. O compositor barcelonés iniciou os seus estudos de piano e composición na súa cidade natal e posteriormente trasladouse a París para continuar formándose na École Normale de Musique e no Conservatorio Nacional Superior de Música e Danza obtendo os Premios de Composición con Frédéric Durieux e de Orquestración con Denis Cohen. Ademais realizou en paralelo o Curso anual de informática musical no IRCAM (Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique). As súas obras son interpretadas en numerosas salas e festivais europeos e recibe con frecuencia encargos de institucións como o Auditori de Barcelona, a Fundació Tàpies, o Grupo Enigma, Taller Sonoro ou Spanish Brass. entre outras. Ao longo da súa traxectoria recibiu numerosas distincións e galardóns entre os que podemos destacar: XXXVIII Premio Reina Sofía

de Composición Musical, Premio do Concurso de Composición Frederic Mompou ou Premio de Composición do INAEM. Durante a tempada 2017/18 foi compositor convidado do Auditori de Barcelona. En canto ao seu estilo, dous dos elementos centrais son o paso do tempo e a alteración da percepción. O material musical empregado acostuma partir dunhas premisas mínimas que logo son sometidas a procesos de complexidade crecente, decrecente ou de estancamento. Tamén mostra moito interese na interacción entre os instrumentos e a electrónica. Na actualidade é profesor do departamento de composición no Conservatori Superior de Música del Liceu e no Conservatori Municipal de Música de Barcelona.

A súa nova obra leva por título *I love sounds just as they are*, unha das afirmacións máis coñecidas de John Cage, principal expoñente da corrente musical coñecida como Indeterminación. O compositor americano defendía que lle encantaban os sons tal e como son e que non necesitaba que fosen nada máis que iso: «Non quero que os sons sexan psicolóxicos, nin que pretendan ser un cubo, un presidente ou que un son estea namorado doutro. Simplemente quero que sexan son». Tomando esta idea como punto de partida, Rumbau explica que:

«Esta peza propón un desprazamento da tradición sinfónica e da propia linguaxe tonal cara a unha atención ao son en si mesmo, á súa calidade núa e á singularidade da súa aparición. Para iso convócase a Beethoven —símbolo da forma monumental e do relato teleolóxico da música occidental— non no seu desenvolvemento grandioso, senón nos limiares mínimos de cada unha das súas nove sinfonías: os primeiros compases, como se fosen sementes sonoras. Estes inicios, que historicamente conducen a desenvolvementos heroicos, aquí fragméntanse, desaceléranse e desfócense. En lugar de avanzar, suspéndense no tempo, estirados ata que a memoria da obra se desfai e o que queda é pura vibración. O recoñecible transfórmase nun eco distante, en material disoluto na textura orquestral como recordos borrosos. O son xa non constrúe discurso, senón presenza. A orquestra deixa de ser vehículo dunha narrativa e convértese nun espazo resoante onde cada timbre, cada respiración instrumental, ofrécese tal e como é. Nese tránsito do monumental ao efémero, do recoñecible ao descoñecido, ábrese a escoita radical no sentido 'cageniano' do termo: atender non ao significado, senón ao son».

A continuación, a orquestra interpretará as *Variacións concertantes Op. 23* de Alberto Ginastera (1916-1983), un dos compositores máis importantes da música americana. Ginastera naceu o 11 de abril de 1916 en Bos Aires e era fillo de emigrantes: pai catalán

e nai italiana. Inicia a súa formación musical aos 7 anos e con 12 ingresa no Conservatorio Williams da súa cidade natal, onde se graduará en composición. En 1936 accede ao Conservatorio Nacional de Música para seguir formándose e no 1945 concédelle a bolsa Guggenheim para viaxar aos EUA nunha estancia de estudos dun ano e medio que o levará a centros de gran prestixio como Juilliard, Yale, Harvard, Columbia, asistindo tamén a un curso de composición ofrecido por Aaron Copland, que dará inicio a unha intensa amizade entre eles. Ao seu regreso á Arxentina alcanzará algúns dos fitos máis importantes da súa carreira como a fundación e presidencia da sección arxentina da Sociedade Internacional para a Música Contemporánea (ISCM) en 1948, a dirección do Conservatorio de Música na Universidad de La Plata ou a dirección do Centro Latinoamericano de Altos Estudios Musicales a partir de 1963 (facilitando a formación dos máis novos con mestres como Messiaen e Copland). Ademais foi membro da Academia Brasileira de Música, da Facultad de las Artes Musicales de Chile, da Academia de Artes e Ciencias de Boston, doutor en Música pola Universidade de Yale e oficial da «Orde das Artes e as Letras» do Goberno de Francia. Ginastera faleceu en 1983 en Xenebra a causa dunha grave enfermidade.

O compositor fusionou no seu estilo compositivo a tradición musical europea coas tradicións iberoamericanas e amerindias da Arxentina e na súa

traxectoria podemos distinguir tres etapas diferentes, en función do peso que cada unha tivo en distintos momentos. A primeira, denominada «Nacionalismo Obxectivo» abarca os anos 1934 a 1947 e caracterízase polo emprego de elementos do folclore e o uso de técnicas de composición tonais tradicionais, destacando o seu famoso ballet *Estancia*. A segunda etapa, o «Nacionalismo Subxectivo» (1947-1957) emprega técnicas máis avanzadas integrando ritmos de danza e elementos da música vernácula pero agora cun papel menos determinante. Finalmente, atopamos o «Neo-Expresionismo» (1958-1983), onde se pode detectar a pegada e influxo da Segunda Escola de Viena (liderada por Schönberg): atonalidade e técnicas dodecafónicas. Cabe sinalar que un feito da súa vida persoal, o seu segundo matrimonio en 1971 coa violonchelista Aurora Nátola, converteu o violonchelo no eixe central da súa actividade dende entón con dous concertos, unha sonata ou un conxunto de pezas líricas.

As *Variacións concertantes*, Op. 23 foron compostas en 1953 nun momento complexo para Ginastera, xa que tivo que renunciar á dirección do Conservatorio da Universidad Nacional de la Plata por conflitos políticos coa ditadura de Perón. Trátase dun encargo da Asociación Amigos de la Música de Buenos Aires e foi estreada baixo a dirección de Igor Markevitch na súa sede. A obra pertence ao segundo período do compositor, o «Nacionalismo Subxectivo» no que os materiais folclóricos e tradicionais

se idealízan e subliman de maneira persoal baixo técnicas de composición de complexidade crecente. En canto á estrutura, podemos definir doce partes: a primeira é a presentación do tema principal a cargo do violonchelo e acompañado da arpa cunha harmonía baseada nas cordas da guitarra; a continuación, un interludio para cordas; seguidamente, escoitaremos sete variacións do tema con protagonistas distintos en cada unha delas (fruta, clarinete, viola, óboe e fagot, trompeta e trombón, violíns, e trompeta); un interludio para ventos, a volta do tema principal — esta vez interpretado polo contrabaixo — e unha última variación en forma de rondó para toda a orquestra que é un *malambo*. Esta danza tradicional supón sen dúbida un dos símbolos de Ginastera, e a repetición constante de notas representa os golpes do pés ao bailar.

A última obra deste programa é o *Concerto para violonchelo e orquestra en Si menor*, Op. 104 de Antonín Dvořák, un dos grandes referentes dentro do repertorio para este instrumento. O compositor naceu en Nelahozeyes (Bohemia) o 8 de setembro de 1841 e morreu en Praga o 1 de maio de 1904. Estudou violín, órgano e piano na Escola de Organistas de Praga e partir de 1862 conseguiu unha praza como viola na orquestra do teatro da mesma cidade. Posteriormente, traballou como organista na igrexa de San Adalberto da capital checa e nos anos sucesivos comezou un periplo por cidades e países europeos que o levou ata Viena (onde coñece a Brahms), Reino Unido, Hungría, Alemaña ou Rusia.

En 1890 foi nomeado Doutor *Honoris Causa* pola Universidade de Cambridge e entre 1892 e 1895 trasladouse aos EUA para traballar no Conservatorio de Nova York como profesor e director da institución. Os últimos anos de volta na súa patria supoñen o recoñecemento internacional definitivo. En relación ao seu estilo podemos afirmar que mestura a tradición clásica europea —especialmente a influencia xermánica de Brahms ou Wagner— co apego ao folclore eslavo e ás danzas nacionais da súa rexión, incluíndo nalgúns traballos tamén certos elementos da música india americana. Dentro do seu catálogo destacan nove sinfonías (a máis coñecida, a última, *Do Novo Mundo*), o *Te Deum*, a ópera *Rusalka* e as *Danzas eslavas*.

O *Concerto para violonchelo e orquestra en Si menor, Op. 104* foi composto no inverno de 1894-1895 e trátase da última obra «americana» de Dvořák. De volta no seu país introduciu algúns cambios como a inclusión no segundo movemento dunha melodía procedente dun lied que compuxera para a súa cuñada Josefina Kounicova, recentemente falecida e da que estivo namorado platonicamente toda a súa vida. Trátase dunha das obras máis populares xunto coa *Novena Sinfonía*. A estrea tivo lugar o 19 de marzo de 1896 por Leo Stern (1862-1904) baixo a dirección do autor, aínda que nun principio a primeira interpretación ía correr a cargo de Hanus Wihan, un dos mellores violonchelistas checos da época. Algunhas diferenzas entre Wihan e Dvořák motivadas pola insistencia do

primeiro en introducir unha cadencia da súa autoría provocaron este cambio.

O concerto está dividido en tres movementos: *Allegro*, *Adagio ma non troppo* e *Allegro Moderato*. O primeiro responde a un esquema de forma sonata con dobre exposición, estrutura típica desde o Clasicismo para os primeiros movementos dos concertos e que poderíamos resumir así: Exposición orquestral (Tema A / Tema B —interpretado pola trompa e de carácter melancólico—), Exposición do violonchelo (Tema A / Tema B); Desenvolvemento (con distintos episodios); Recapitulación (neste caso invertida, Tema B —agora con carácter grandioso no violonchelo— / Tema A); e Conclusión. A continuación, o *Adagio* dunha gran beleza e dividido nunha forma A B A, destacando na sección central «B» a presenza da melodía da canción *Lasst mich allein* Op. 82 (*Déixame soa*) en homenaxe a Josefina e unha coda final. O último movemento presenta unha estrutura complexa que dá lugar a unha especie de *Rondó* (A, transición, B, transición, A, C, A, intermedio e Final). O máis relevante é o carácter de A, unha especie de marcha e a recuperación do primeiro verso do lied xa mencionado na parte correspondente ao intermedio.

Con esta xoia que nos legou Dvořák poñemos punto final á historia desta noite e un punto e seguido ata unha nova tempada da Real Filharmonía no vindeiro outono.

Carme Tubío Barreira

PRÓXIMO CONCERTO
PRESENTACIÓN DA TEMPADA 26/27

XOVES 18 XUÑO (Gratuito,
previa retirada de convites
en compostelacultura.gal)
Auditorio de Galicia, 20.00 h.

REAL FILHARMÓNÍA DE GALICIA
Baldur Brönnimann, director
· Programa sorpresa

AUDITORIO DE GALICIA

Avenida do Burgo
das Nacións, s/n
15705 Santiago
de Compostela

DESPACHO DE BILLETES

981 571 026 | 981 573 979
981 542 462

OFICINAS

981 552 290 | 981 574 152

rfgalicia.org
compostelacultura.gal

INSTAGRAM

[@realfilharmoniadegalicia](https://www.instagram.com/realfilharmoniadegalicia)
[@compostelacultura](https://www.instagram.com/compostelacultura)

FACEBOOK

[RealFilharmoniadeGalicia](https://www.facebook.com/RealFilharmoniadeGalicia)
[CompostelaCultura](https://www.facebook.com/CompostelaCultura)

X

[@CCultura](https://www.x.com/CCultura)

TIKTOK

[@realfilharmoniadegalicia](https://www.tiktok.com/@realfilharmoniadegalicia)

FILHARMÓNÍA
DE GALICIA

2025/26
30 ANIVERSARIO

AUDITORIO DE GALICIA

